Славейче

КАКВО МОГАТ МАЛКИТЕ

ЗИМА

Тихо, леко отъ небето,
снѣжецъ пада по полето,
бедниятъ дърварь въ гората
смръзналъ се, сѣче дървата.

На клонъ кацнало врабчето
отъ студъ дигнало крачето,
тжжно моли се и писка,
зрънца и трохички иска.

Лора Митова Иванова, уч. отъ II класъ, Видинъ.

БОРЧЕ И ЕЛХИЧКА

Расли въвъ горица
борче и елхица,
тѣ били еднички
братче и сестричка.

Вѣтърътъ имъ казвалъ
приказки чудесни,
и деньтъ минавалъ
въвъ мечти далечни.

Искали да идатъ
въвъ града далечни,
искали да видятъ
праздника чудесни.

Сбждна се мечтата
на борчето малко,
въвъ града отиде
праздника да види.

Малката елхичка
съ крехкитѣ си клони
сякашъ, че сълзички
тихичко зарони.

Марийка В. Враджалиева,
ученичка I-б кл., Хасково.

МИЛОСТИВИТѢ ДЕЦА

Бѣше студенъ зименъ день. Гошко и Лилянка бързаха къмъ дома. Съ тѣхъ вървѣше малкото кученце Буби. Радостно въртѣше опашчицата си и бѣгаше напредъ.

Насрѣдъ пжтя ги срещна дѣдо Василъ просяка. Той бѣше премръзналъ отъ студения вѣтъръ.

Приближи децата и протегна треперящата си ржка. Гошко и Лилянка се спрѣха. Болезнениятъ тжженъ гласъ на стареца трогна малкитѣ имъ сърдца. Дадоха му последнитѣ си стотинки.

Просякътъ ги благослови и отмина. Въ кжщи децата разказаха за тази случка.

Майка имъ ги похвали и цѣлуна.

Славка Трънкова п. Кирова, у-чка, с. Мокренъ — Котелско

ЗАДАЧИ РЕБУСИ ГАТАНКИ

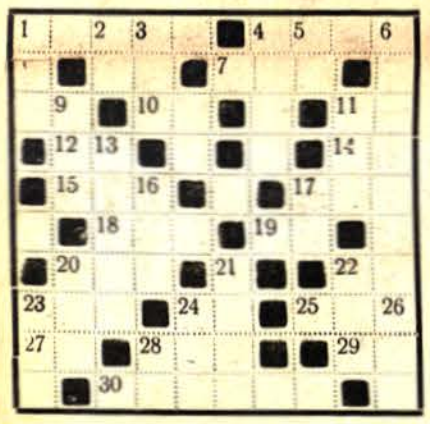

Водоравно: 1) Борецъ за свободата. 4) Рѣка въ Русия. 7) Рѣка въ Африка. 8) Малкото име на американски гангстеръ. 10) Часть отъ колата. 11) Египетско божество. 12) Спортно равенство. 14) Мѣрка. 15) Металъ. 17) Мѣрка. 18) Органъ. 19) Карта за игра. 20) Градъ въ Франция. 23) Животно. 24) Две еднакви букви. 25) Водно превозно срѣдство. 27) Две еднакви букви. 28) Столица въ Америка. 29) Първата сричка на столицата на България. 30) Фабрика за цигари.

Отвесно: 1) Видъ змия. 2) Междуиметие. 3) Туристически повикъ. 4) Женско име. 5) Френска буква. 6) Планина въ Армения. 9) Наше пристанище на Дунава. 11) Морско животно. 13) Руски държавникъ. 16) Вдлъбното мѣсто на земната кора. 17) Часть отъ колата. 20) Тлъстина. 21) Животно или. 22) Тлъстина. 23) Персийски царь. 24) Нечистотия по тѣлото. 26) Уредъ за атлетика. 28) Египетско божество.

Задава: **Василъ А. Любеновъ** уч. II кл София

1. Дванадесеть хлѣба трѣбва да се раздѣлятъ на мжже, жени и деца така, че на мжжетѣ да се падне по 1 хлѣбъ, на женитѣ по ½, а на децата по ¼. Колко сж мжжетѣ, женитѣ и децата?

Задава: **Любица Грозданова, уч. II кл., София — Горна-Баня.**

2. Въ каква чаша се налива млѣко?

3. Въ морето камънитѣ какви сж?

Задава: **Пенка Ив. Бояджиева, уч. II кл. — гр. Ямболъ.**

4. Името ми се състои отъ 5 срички: първитѣ две сж дреха; третата — мѣрка; последнитѣ две — градъ въ Европа.

Задава: **Евстати Г. Гидовъ, уч. III кл. с. Ново-село, Видинско.**

СКРИТА КАРТИНА

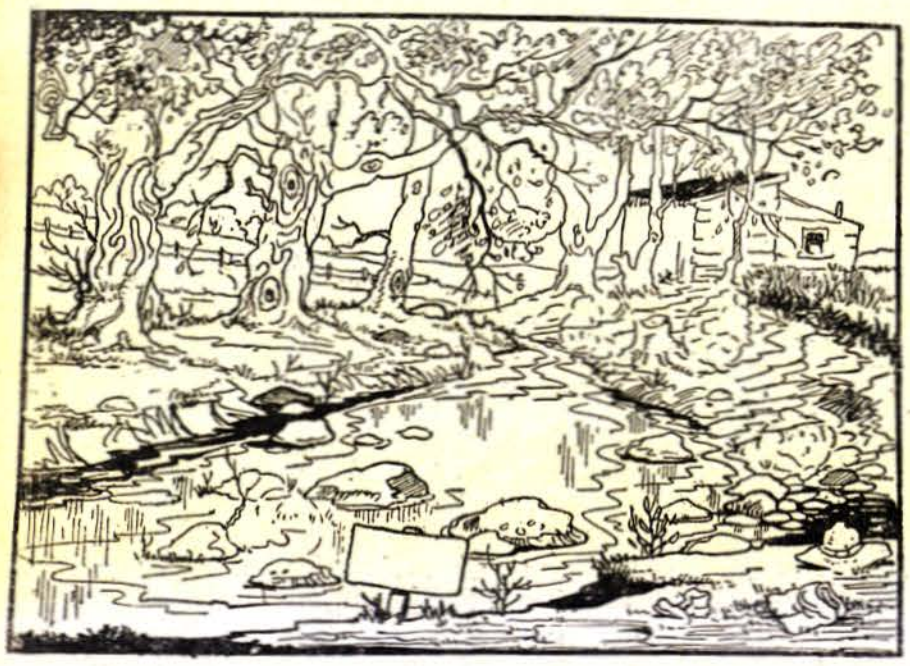

Намѣрете скрититѣ седемь момчета!

НОВИНИ

Две книги за деца. Книгоиздателство Т. Ф. Чипевъ е издало книжкитѣ: „Букви и бонбони" и „Добъръ вечерь, мили деца", отъ Никола Балабановъ артистъ отъ Народния театъръ, който редовно всѣка срѣда и недѣля чете предъ Радио-София на децата весели приказки, разкази, стихове, басни и други интересни нѣща.

Книжката-премия „Юначко" е изпратена на всички редовни и отчетени абонати и настоятели.

Настоятелитѣ, които продаватъ вестника на ржчна продажба и още не сж отчели сумитѣ за пласиранитѣ броеве, молимъ да побързатъ съ отчитането, защото съ своята нередовность затрудняватъ редакцията, която сжщо има свои задължения къмъ печатница, цинкография, книженъ складъ и др. Бждете редовни и изправни, както и ние сме редовни и изправни.

Приложени къмъ този брой изпращаме вносни бележки на всички настоятели. Тѣзи, които дължатъ на редакцията, нека побързатъ съ внасянето на сумитѣ.

РЕШЕНИЕ НА ЗАДАЧИТѢ ОТЪ БРОЙ 6

Ребусътъ: китара, Ирина, Тича, Ана, Ра, а.

Кръстоловицата: Ана, на

1. Радомиръ.
2. Левски.
3. Лале — ела.
4. Книгата.
5. Часовникътъ.

Първитѣ две задачи сж зададени отъ Виолетка К. Кацигрова, ученичка отъ София, а не отъ Тодорка Владева, както погрѣшно бѣше съобщено въ миналия брой.

Решили вѣрно всички задачи:

Тодоръ Вл. Георгиевъ, Дим. Крумовъ, Людмила Сл. Тошева, София, Минко Минковъ, с. Бѣли Осъмъ, Троянско, Станю М. Пенковъ, с. Млѣчево, Иванъ Христовъ, Карлово, Първанка Др. Димитрова, Горна Баня, Конст. Панайотовъ, Шуменъ, Христо Ст. Узуновъ, Мокренъ, Розичка К. Апостолова, Банско, Кирилъ Асенъ Трайковъ, Тополовградъ, Анка Харитонова, Гор. Джумая, Анастасия Алексиева, Горна Орѣховица, Ангелъ К. Конджаровъ, с. Сергювецъ, Георги Н. Тодоровъ, с. Петь Могили, Тотка Нед. Дончева, Стеф. Ник. Кънчева, с. Димчовъ ханъ, Трѣвненско, Ангелъ Георгиевъ Фикийнъ, Николина Н. Стойчева, с. Батакъ, Пещерско, Георги Михайловъ, Кост. Н. Згуревъ, Дим. Юрд. Кедиковъ, Стоянъ Г. Кисьовъ, Валентинъ М. Драгневъ, Йорданъ Г. Илиевъ, с. Златарица, Еленско, Маринъ С. п. Кръстевъ, Христо Йорд. Кожухаровъ, Макавей Макавеевъ, Петъръ Н. Каранвановъ, Стефанъ Хр. Геновски, Ангелъ Г. Илиевъ, Иванъ Йорд. Копарановъ — с. Ресенъ, Иванъ Щеревъ Тодоровъ, Ангелъ Ст. Мариновъ, Анастасъ Д. Георджевъ, Тодоръ Ник. Ставревъ, Никола Ат. Продановъ, Георги Л. Бочуковъ — гр. Девинъ.

Получаватъ премия по жребие:

Първанка Др. Димитрова, Кирилъ Ас. Трайковъ, Н. Стойчева, Валентинъ М. Драгневъ и Георги Д. Бочуковъ.

На решилитѣ вѣрно всички задачи, ребуси и гатанки ще се даде книга-премия отъ изданията на „Златна библиотека".

Три книги за 20 лева

1. **Златно сърдце,** отъ Георги Кръстовъ цена 20 лв. подвързана . . . . 30 „
2. **Прошката лѣкува,** отъ Георги Кръстовъ . . . . . цена 5 „
3. **Коледна елхичка,** отъ Радка Станимирова . . . . . цена 10 „

Тѣзи три книги можете да получите само срещу 20 лева, изпратени въ чисти пощенски или гербови марки до редакцията на в. „Славейче".

За подвързана „Златно сърдце" трѣбва да изпратите 25 лв.

СТРАНСТВУВАНИЯТА НА ОДИСЕЯ

Тогава азъ веднага въврѣхъ кола въ жеравата, за да се нагорещи. Следъ като се нагорещи и върхътъ му свѣтѣше, азъ го грабнахъ и заедно съ четирма отъ своитѣ смѣли другари го забихъ въ окото на Циклопа. Той изрѣва съ такава сила, че скалитѣ наоколо екнаха, а ние изплашени побѣгнахме. Тогава Циклопътъ скочи, изтръгна кола отъ окървавеното си ослѣпено око и почна да вика съ високъ гласъ другитѣ циклопи да му се притекатъ на помощь. Скоро тѣ се струпаха около пещерата и го запитаха, защо ги вика.

— Никой, приятели мои, коварно иска да ме убие, — отвърна имъ Циклопътъ.

Като чуха тѣзи думи, Циклопитѣ му отвърнаха:

— Вижда се, че никой не те е нападналъ, защото си самъ. Но ако боговетѣ сж се разгнѣвили на тебе и ти пращатъ нѣкакво зло, моли се на баща си Посейдона, нека той да ти помогне.

Следъ това тѣ се разотидоха, като го оставиха самъ. Измжчванъ отъ болки, пъшкайки и пипайки съ ржце, той стигна до входа, отмахна скалата и седна по срѣдата на пжтя, като простираше и двете си ржце, за да хване оногова отъ насъ, който се опита да излѣзе, заедно съ овцетѣ. Но азъ излѣзохъ по-хитъръ отъ него. Навързахъ мълчешката неговитѣ едри и охранени овни по три наедно. Подъ всѣки единъ отъ тѣзи, които бѣха въ срѣдата, се скри по единъ отъ моитѣ другари, а за себе си запазихъ най-едрия и най-здравия овенъ, като се овесихъ подъ гжсторунния му коремъ. Така на заранта се измъкнахме отъ пещерата, безъ Циклопътъ да може да ни залови. После бързо се отправихме къмъ брѣга, качихме се на корабитѣ и като се отдалечихме въ морето, азъ извикахъ съ силенъ гласъ, за да ме чуе Циклопа:

— Ако те запита нѣкой, Циклопе, кой ти извади окото, кажи му, че те е ослѣпилъ Одисей, разрушительтъ на Троя, синътъ на Лаерта, който живѣе на островъ Итака.

Като чу тѣзи мои думи, Циклопа грабна една скала и я захвърли въ морето. Тя падна близо до единъ отъ корабитѣ и безъ малко щѣше да го разруши. После той дигна ржце къмъ небето и се провикна:

— О, боже Посейдоне, ако ти наистина си мой баща и ако азъ съмъ твой синъ, отмъсти на Одисея заради мене, разруши корабитѣ му, за да не може никога да стигне въ своята родина.

Следъ това грабна друга още по-голѣма скала и я запрати съ всичка сила въ морето. И тя падна близо до единъ отъ корабитѣ, но не го удари.

Така се спасихме отъ Циклопа и съ тжжни сърдца потеглихме по безкрайното море, защото радостьта ни се смѣсваше съ скръбь по изгубенитѣ скжпи другари.

17. МѢХЪТЪ НА ВѢТРОВЕТѢ.

Люшкани отъ вълнитѣ, ний се отзовахме на островъ Еолия, въ който царува Еолъ, царьтъ на вѣтроветѣ. Цѣлъ месецъ стояхме тамъ и азъ разправихъ на царь Еола всички беди, които ни сполетѣха следъ превземането на Троя, като го помолихъ да ни помогне да стигнемъ до нашата скжпа родина.

Той събра всички вѣтрове, като остави само попжтния западенъ вѣтъръ, сложи ги въ единъ голѣмъ мѣхъ и ми го даде, като каза:

— Пази го добре, защото ако нѣкой го отвори, ще излѣзатъ вѣтроветѣ и ще разбиятъ корабитѣ ти и тогава горко ви!

Деветь дни тихиятъ западенъ вѣтъръ напжтваше нашитѣ кораби и бѣхме наближили вече островъ Итака, когато тежъкъ сънь ме обори и азъ заспахъ. Деветь нощи бѣхъ буденъ и направлявахъ корабитѣ, но на десетата силитѣ ме напустнаха и приклонихъ глава на леглото. Тогава моитѣ другари, като смѣтаха, че мѣхътъ, който ми даде царь Еолъ, е пъленъ съ злато и сребро, развързватъ го, за да си подѣлятъ скритото богатство. Щомъ като го отворили, вѣтроветѣ веднага изкочиха и страшна буря ни отнесе далече по безкрайнитѣ морски води. И пакъ тръгнахме по непознати пжтища, да търсимъ помощь и закрила.

Одисей минава край острова на сиренитѣ.

18. ВЪ ОСТРОВА НА БОГИНА ЦИРЦЕЯ.

Много дни и нощи морскитѣ вълни ни носѣха по незнайни пжтища, докато най-после стигнахме при острова на богиня Цирцея, прочута съ своята омайна хубость и сладко пѣене.

Изкачихъ се на единъ високъ хълмъ, за да разгледамъ острова. Навжтре, въ една голѣма гора, съзрѣхъ прекрасенъ дворецъ. Тогава слѣзохъ долу при своитѣ хора, избрахъ двадесеть смѣли мжже и ги пратихъ да видятъ кой живѣе въ този дворецъ.

На една голѣма поляна срѣдъ гората моитѣ хора намѣрили двореца на Цирцея. Около него стояли на стража опасни диви звѣрове. Моитѣ хора, изплашени, не посмѣли да се доближатъ до двореца, а се скрили задъ дърветата. Отвжтре се чувалъ гласътъ на божествената Цирцея, която пѣела своитѣ омайни пѣсни.

Тогава Еврилохъ, водачътъ на групата, се провикналъ съ силенъ гласъ:

— Богиня или смъртна си, о жено, съ вълшебенъ гласъ? Покажи се, да видимъ лицето ти!

Като чула неговия викъ, Цирцея се показала на вратата и ги поканила да влѣзатъ въ двореца. Дала имъ да ядатъ и да пиятъ едно омайно питие. Следъ като пили, всички се превърнали на свини. После ги изкарала на вънъ и ги затворила въ една кошара. Само Еврилохъ не пилъ отъ нейното питие и скритъ между другитѣ успѣлъ да се измъкне. Дойде при мене и ми разправи за случилото се. Тогава азъ тръгнахъ самъ къмъ двореца на Цирцея, решенъ да спася своитѣ другари.

Когато наближихъ гората, предъ мене се изправи бързоногиятъ Хермесъ и ми рече:

— Пази се, да не последва и тебе участьта на твоитѣ другари! Защото ако Цирцея и тебъ омае съ своитѣ пѣсни, ти никога нѣма да се върнешъ въ родината си. Но ако ядешъ отъ тази трева, която азъ ще ти дамъ, ти ще се запазишъ отъ омайнитѣ питиета на Цирцея. — И той ми даде една трева съ бѣли цвѣтчета. После литна въ небесния просторъ и се изгуби.

(Следва)

Печатница „Стопанско развитие"